

✧ خبرا‌ول

برگزاری یک جشنواره پس از ۸ سال توقف

رییس سازمان فرهنگی وهنری شهرداری تهران می گوید هفتمین دوره جشنواره تئاتر شهر پس از وقفه‌ای هشت ساله و با تاکید بر هویت فرهنگی شهر تهران برگزار می شود. به گزارش خبرگزاری خیرآنلاین، مهرداد باقری پیدنی با اشاره به سابقه برگزاری موفق ۶ دوره از جشنواره تئاتر شهر گفت که «سازمان فرهنگی وهنری در دهه ۹۰ با برگزاری ۶ دوره از «جشنواره تئاتر شهر» ضمن معرفی نسل تازه‌ای از جوانان خلاق به تئاتر حرفه‌ای کشور، تاثیرگذاری به سزایی در توسعه فضای هنر داشته است. حالا پس از وقفه‌ای هشت ساله در نظر داریم هفتمین دوره این جشنواره را برگزار کنیم». باقری افزود: «هفتمین جشنواره تئاتر شهر با محوریت بازنمایی لایه‌های گوناگون شهر تهران – از قصه‌های تاریخ گذشته این شهر تا چشم انداز آینده آن – می‌کوشد تا اهدافی همچون تقویت انسجام اجتماعی، تقویت حس تعلق به شهر تهران و آشنایی نسل جوان با پیشینه آن، تقویت روحیه امید به آینده، نشاط اجتماعی، تداعی وترسیم آینده‌ای روشن و نمایش آیین‌ها و سنت‌های دیرینی همچون مردم‌داری و پهلوانی، فتوت و استقامت و دین داری به عنوان میراث ارزشمند تهران را تحقق بخشد». به گفته رییس سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران؛ «به زودی نشست شورای سیاستگذاری هفتمین جشنواره تئاتر شهر برگزار و فراخوان آن منتشر خواهد شد».

✧ پرده نقره‌ای

پروانه نمایش «زن و بیجه» سعید روستایی

شورای بازبینی فیلم‌های سینمایی با صدور پروانه نمایش ۵ فیلم موافقت کرد. به گزارش خبرگزاری مهر، فیلم‌های «اتاق گلی» به کارگردانی محمدعلی عسگری و «برهوت» به کارگردانی منصور وثوقی پروانه نمایش دریافت کردند. هم چنین فیلم «زن و بیجه» به کارگردانی سعید روستایی، «شهر ستاره» به کارگردانی ابراهیم ایرج زاد و «ناجورها» به کارگردانی محمد حسین فرحبخش موافقت شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی را کسب کردند. به گفته علی اوجی، تهیه‌کننده «شهر ستاره»؛ «این فیلم فعلا در مرحله پیش بین‌المللی برای شرکت در جشنواره‌های خارجی است و احتمالاً در پاییز امسال به اکران عمومی خواهد رسید». دیگر فیلم این تهیه‌کننده به نام «تابستان همان سال» به کارگردانی محمود کلاری، اما، در اولویت اکران قرار دارد و به احتمال زیاد از اواخر شهریورماه در سینماها نمایش داده خواهد شد. این فیلم که در جشنواره فجر سال ۱۴۰۲ در بخش‌های متعددی نامزد دریافت جایزه شد و سه سیمرغ بلورین هم گرفت، با بازی مه‌ران مدیری، علی شادمان، مه‌رو نونهالی، فریبا نادری، پژمان باغی و سمیرا حسن پور جلوی دوربین رفته است.

✧ مستند

مستند ایرانی برگزیده جشنواره مجارستان

فیلم مستند «پنوسر» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین فتاحی جایزه بهترین مستند نهمین جشنواره زیگموند ویلموش مجارستان را دریافت کرد. به گزارش ایسنا، در جشنواره بین‌المللی فیلم زیگموند ویلموش که از سال ۲۰۱۷ به یاد فیلم بردار برجسته مجارستانی ویلموش زیگموند برگزار می‌شود، فیلم مستند «پنوسر» تندیس و جایزه بهترین مستند جشنواره را به دست آورد. این جشنواره با تمرکز ویژه بر هنر فیلم‌برداری و زیبایی شناسی بصری و معماری ساختار سینما برگزار می‌شود. «پنوسر» روایتی شاعرانه و چشم‌نواز از زندگی پیرمرد چوپانی ست که در دل طبیعت و کوهستان بر روی سنگ‌ها و صخره هانقاشی می‌کشد. فیلمبرداری این فیلم که طی چندین فصل در منطقه سوادکوه مازندران انجام شده، مدتی پیش از پنجمین دوره فستیوال یوآلیتی فرانسه نیز دیپلم افتخار دریافت کرده بود.

✧ نمایش خانگی

«کارناوال» رامبد جوان در شبکه نمایش خانگی

«کارناوال» رامبد جوان رئالیتی شوی جدیدی است که به زودی از پلتفرم فیلم نت پخش خواهد شد. به گزارش ایلنا، رئالیتی شوی «کارناوال» اثری از رامبد جوان به زودی به صورت اختصاصی از پلتفرم فیلم نت پخش خواهد شد. این پروژه ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۴ به کارگردانی رامبد جوان و تهیه‌کنندگی محمد شریفی کلید خورده است. این رئالیتی شو که با پرودا کشنی عظیم ساخته شده اولین رئالیتی شوی رامبد جوان در شبکه نمایش خانگی است که پیش از این برنامه پربیننده «خندوانه» را در شبکه نسیم کارگردانی و اجرا می‌کرد. رامبد جوان از برنامه «کارناوال» به عنوان «بزرگ‌ترین مسابقه استندآپ» نام برده است.

✧ موسیقی

تمدید کنسرت علیرضا قربانی برای ۴ شب دیگر

کنسرت «ایرانم» علیرضا قربانی ۴ شب دیگر برای شب‌های ۲۱، ۲۲، ۲۳ و ۲۴ و ۲۷ خرداد در تهران تمدید شد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، بعد از تمدید سانس‌های تور کنسرت «ایرانم» علیرضا قربانی برای چهار شب دیگر، از روز گذشته بلیت‌فروشی این اجراها آغاز شد. در تور کنسرت «ایرانم» قطعاتی مانند «نیست شو»، «بوی گیسو»، «هم‌گناه»، «هم‌فقس»، «خیال خوش»، «مرا ببخش»، «شیدا»، «هنوز عشق تو»، «مست عشق»، «ارغوان»، «بی‌گناه»، «در زلف تو آویزم»، «پل» و «پرواز قوها» با اشعاری از مولانا، امیر خسرو دهلوی، واقف لاهوری، هوشنگ ابتهاج، احمد شاملو، غلامرضا طریقی، حسین غیانی، احمد امیرخلیلی و حمید خلف بیگی در مدت زمان ۲ ساعت اجرا می‌شود.

✧ وداع

درگذشت مهین زرین پنجه آهنگساز و نوازنده پیانو

مهین زرین پنجه موسیقیدان، آهنگساز و نوازنده پیانو روز گذشته در مثل قو دارفانی را وداع گفت. به گزارش روابط عمومی خانه موسیقی ایران، مهین زرین پنجه فرزند نوازندگان و مدرسان قدیمی و با سابقه، نصراله زرین پنجه و صفیه یگانه بود. مهین که پیش استادی چون ابوالحسن صبا، روح اله خالقی، حسین تهرانی و جواد معروفی شاگردی کرده بود؛ بعدا نواختن موسیقی کلاسیک اروپایی با پیانو را نزد امانوئل ملیک اصلانیان آموخت و موسیقی ایرانی را نیز با مرتضی محجوبی ادامه داد. زرین پنجه که پس از انقلاب به انگلستان، فرانسه و در نهایت هم به آمریکا مهاجرت کرد، بیش از ۶۰ قطعه موسیقی ساخته که تعداد ی از آن‌ها نیز توسط ارکسترهای بزرگ دنیا ضبط و اجرا شده‌اند.

فیلم تحسین شده «اسفند» به روایت کارگردان فیلم- دانش اقباشاوی

اسفند یک فیلم تاریخی است

از جنس سینما!

✎ **شهروند** | فیلم سینمایی «اسفند» به عنوان یک بیوگرافی جذاب از یکی از مهم‌ترین دوره‌های زندگی شهید علی هاشمی- که به عملیات‌های مهمی چون خیبر و به دنبال آن هم تصرف جزیره استراتژیک مجنون ختم شد- این روزها روی پرده است و واکنش‌های تحسین‌آمیز زیادی نیز موجب شده است. فیلمی به کارگردانی دانش اقباشاوی، فیلمساز جنوبی سینمای ایران که در کارنامه‌اش دستیاری سینماگرانی چون احمد رضا درویش، ابراهیم حاتم‌کیا، رسول صدرعاملی و عبدالرضا کاهانی دیده می‌شود- که حالا بعد از کارگردانی آثاری چون «دختر الهام»، «تاج محل» و اپیزود دوم فیلم اپیزودیک «هیپات»، «اسفند» را روی پرده فرستاده که به گفته شماری از منتقدین و کارشناسان سینمایی، یکی از شبیه‌ترین و نزدیک‌ترین فیلم‌های سینمای ایران به ساختار و لحن فیلم‌های دهه ۶۰ محسوب می‌شود. یک فیلم به شدت جنوبی و بومی که از اپیدمی این سال‌های سینمای جنگ- مانند استفاده افراطی از جلوه‌های ویژه رایانه‌ای، حضور انبوه تانک و خودروهای زرهی و در کل تمرکز روی نمایش درگیری‌های مسلحانه- پرهیز کرده و هم‌وغم خود را روی روایت معمایی شکل‌گیری سازمان سری قرارگاه نصرت گذاشته است. و اتفاقاً این مهم‌ترین نکته‌ای است که اقباشاوی در بی‌شمار گفتگوهای رسانه‌ایش با خبرگزاری‌های مختلف از مهر و ایرنا و ایسنا و دانشجو تا صبا و دفاع مقدس و البته روزنامه‌هایی مانند همشهری و صبا و جام جم و ایران و همین شهروند خودمان- از نمایش جشنواره‌ای فیلم به بعد- مجبور به پاسخ‌گویی بوده است...

آن چه در پی می‌خوانید؛ روایتی از دانش اقباشاوی درباره ساخت، نمایش و درونمایه «اسفند» است- که این روزها با حدود یک و نیم میلیارد فروش با استقبال نسبی مخاطبان مواجه شده است...

● آیا شرایط اکران و فروش فیلم «اسفند» برایتان راضی‌کننده بوده؟

من «اسفند» را به عنوان یک فیلم کاملاً شخصی ساختم و همین که این فیلم واقع‌گرا و غیرکمدی بدون استفاده از سوپراستارها یا جلوه‌های ویژه پس از سه سال و چند ماه تلاش و دوندگی به اکران رسیده، برای اتفاقی واقعا ارزشمند حساب می‌شود. با این حال این موضوع را نباید نادیده گرفت که چنین فیلم‌هایی به اکران متفاوتی نیاز دارند که مبتنی بر زمان کافی و سالن‌های پرتعداد است- و در غیر این صورت، این فیلم‌های غیرکمدی، حتی اگر مانند «بی‌سروصدا» یا «بازی را بکش» سوپراستار هم داشته باشند، باز هم محکوم به شکست خواهند بود. نکته مهم دیگر در اکران این قبیل فیلم‌ها هم سانس بندی است. در واقع وقتی تماشاگر علاقمند به فیلم‌هایی از جنس «اسفند» می‌بیند که بهترین سانس‌ها همیشه در اختیار فیلم‌های خاص و تجاری است، خب، طبیعتاً یا سینما رفتن را از عادت‌هایش خط می‌زند و یا این‌که به مرور شرطی شده و بلیت فیلم‌های دیگری را درخواست می‌کند. این اتفاقی است که در سال‌های اخیر برای فیلم‌های متفاوت غیرتجاری و غیرکمدی افتاده و می‌توان آن را نتیجه برنامه‌ریزی و مهندسی خاصی عنوان کرد!

● شما به عنوان کارگردان فیلم «اسفند» می‌توانید بگویید که این فیلم اصلاً چه دارد که تماشاگر باید آن را در سالن ببیند و مثلاً منتظر نشود بعد از اکران آنلاین آن را در شرایط مساعدتری تماشا کند؟

«اسفند» از همان ابتدا مخصوص پرده سینما ساخته شده. در واقع چه از نظر تصویربرداری، چه از نظر تنوع و فضای متنوع داستانی و جغرافیایی، و چه از نظر حضور بازیگران جدید و غیرکلیشه‌ای «اسفند» از آن فیلم‌هایی است که تماشا ی آن روی پرده بزرگ سینما جذابیت مضاعفی برای مخاطب خواهد داشت. یک فیلم نو در داستان‌گویی و فرم که یک تجربه سینمایی نو و متفاوت را برای مخاطب رقم می‌زند و به خصوص چون از نظر قصه‌گویی فیلم سریایی است و داستانش را بدون کنت تعریف می‌کند، اگر در اکران خفه نشود و زمان بیشتری با سانس‌های بهتری اکران شود، قطعاً فروش خوبی هم خواهد داشت.

● در شرایطی که اغلب فیلمسازان نوا‌مده در آثار اول‌شان - به خصوص وقتی با حمایت سازمانی مانند اوج ساخته می‌شوند- ظواهر سینمایی و اکشن و جلوه‌های ویژه را در اولویت قرار می‌دهند، شما چرا و چگونه تصمیم گرفتید به این شیوه روایت رئالیستی و نئورئالیستی برسید؟

خب، این لحن رئالیستی از ابتدا در فیلم‌های من، حتی فیلم‌های اولیه کوتاه من هم بوده است. در واقع من همیشه طرفدار سینمای رئالیستی قصه‌گو و سرگرم‌کننده بوده‌ام که نمونه‌ها و استادیی مانند مکتب نویبورک و مارتین اسکورسزی دارد که به دلیل اصالت

ایتالیایی و علاقه به نئورئالیسم این مکاتب را با هم ترکیب کرده و قصه‌های جذاب و سرگرم‌کننده خود را با سبک نئورئالیستی ارائه می‌دهند. نکته دیگر در این میان این‌که «اسفند» یک فیلم تاریخی است و تاریخ- به ویژه وقتی صحبت از تاریخ معاصر می‌شود که بسیاری از شاهدانش، مثلاً در داستان فیلم ما دوستان، فرماندهان، نیروها و خانواده علی هاشمی، هنوز زنده‌اند- نمی‌تواند زیاد از رئالیسم فاصله بگیرد. پس یعنی این رویکرد از ابتدا در ذهن من بود و حتی یادم است که از رئیس سابق سازمان اوج خواسته بودم اجازه دهد با تحقیقات گسترده فیلمی بزرگ بسازیم که لحن رئالیستی داشته باشد- و در واقع آن‌گونه که گفته بودم از لحاظ بصری شبیه «اینک آخرالزمان» کاپولا باشد و در محتوا به «روزی روزگاری» امرالله احمد جونز دیک شود!

● نمی‌ترسیدید این لحن باعث شود مخاطب با فیلم ارتباط برقرار نکند؟

حتی فکرش را هم نمی‌کردم که مخاطب ممکن است با این فیلم ارتباط برقرار نکند. خیلی از فیلم‌ها صرفاً اکشن هستند، اما «اسفند» یک اثر معمایی-جاسوسی است که هم در ادبیات و هم در سینما امتحان خود را پس داده است. در واقع همان‌طور که هیچکاک تاکید داشت که تنها داستان‌هایی مخاطب را جذب می‌کنند که عنصر تعلیق داشته باشند؛ من مطمئن بودم که «اسفند» توجه مخاطب را به خود جلب خواهد کرد. چون این فیلم از اولین تا آخرین دقیقه پر از تعلیق است. این فیلم در حقیقت یک فیلم جنگی است که به جای شلیک و تیراندازی، مخاطب را به تماشا ی حل شدن یک پازل دعوت می‌کند.

● برگردیم سرپله اول. اصلاً چه شد که ساخت فیلم «اسفند» به ذهن تان رسید؟

من بچه آبادان هستم و از اولین روزهای بچگی در حال و هوای جنگ بوده‌ام و البته اقبای سینما را هم در سینمای جوان آبادان یاد گرفته‌ام. در سینمای حرفه‌ای هم دستیاری فیلمسازی چون احمد رضا درویش و ابراهیم حاتم‌کیا را کرده‌ام- که از بزرگان سینمای دفاع مقدس هستند. بنابراین؛ وقتی بعد از مدت‌ها تلاش برای ساخت فیلم، یک‌سری از دوستان پیشنهاد دادند که بیایم و در ژانر دفاع مقدس فیلم بسازم، با این‌که اول کار اعتقاد داشتم که دیگر جنگ تمام شده و دو کشور صلح کرده‌اند و ضرورتی ندارد به مسایل طرفین دامن بزنیم، ولی زمانی که درباره «شهید هاشمی» تحقیق کردم، دیدم او تنها فرماندهی بود که توانسته بود اتحاد و دوستی بین عرب‌های خوزستان و فارس‌ها و حتی شیعیان عراق رقم بزند، پس فیلمی هم که درباره ایشان ساخته می‌شد، می‌توانست گام محکم دیگری در مسیر اتحاد اقوام منطقه باشد. نکته مهم دیگر شناختی بود که من به عنوان یک فیلمساز خوزستانی از اتمسفر خوزستان و دفاع مقدس داشتم و در واقع از این رو که «اسفند» را یک خوزستانی باید می‌ساخت، حس کردم که چاره‌ای جز ساختن این فیلم ندارم.

● در مسیر تحقیقات؛ به شنیده‌ها و دانسته‌های نزدیکان و همراهان شهید اکتفا کردید یا مستندها و کتاب‌هایی را هم که درباره شهید هاشمی نوشته شده بود، خواندید؟

مهم‌ترین منابع مکتوب درباره شهید هاشمی کتاب‌هایی مانند «هوری»، «گمشده من»، «قرارگاه سری نصرت» و «زیر صفر مرزی» است که توسط مهدی افشارنیک خلق شده‌اند. علاوه بر این کتاب‌ها، اما مستندهای زیادی هم دیدم- و یکی از شانس‌هایم هم این بود که دو نفر در سال‌های ۹۶ و ۹۵ در سازمان اوج تحقیقات مفصلی درباره علی هاشمی انجام داده بودند و من هم تمام ۲۰۰ ساعت فایل صوتی این تحقیقات را که حاصل گفت‌وگو با همراهان و نزدیکان شهید بود، به دقت گوش کردم.

● معمولاً بسیاری از فیلمسازان موقع ساخت فیلم پرتره از یک قهرمان دچار ا عراق می‌شوند. شما ترسی از این موضوع نداشتید؟

اصلاً شاید به خاطر همین ترس بود که تحقیق و پژوهش را تا این حد جدی دنبال کردم. و در نهایت هم به قول هگل که می‌گوید «پیشانی را به واقعیت بسپاریم و رادیکال‌ترین تفکر رئالیستی حرف زدن است»؛ پایم را محکم کوبیدم. رابرت مک‌کی استاد فیلمنامه‌نویسی در بخشی از کتاب «داستان» می‌گوید که «فیلمنامه خوب ترکیب تحقیقات، خاطرات و اندکی تخیل است». من هم به این دلیل خودم را در تحقیقات غرق کردم. افراد زیادی را دیدم، با خیلی‌ها صحبت کردم و البته بزرگ‌ترین شانس من هم گفت‌وگو با مادر شهید علی هاشمی بود.

شهید علی هاشمی که بود؟

علی هاشمی، یکی از فرماندهان تاثیرگذار در دوران جنگ بود که نقش مهمی در عملیات خیبر و بدر ایفا کرد. او که فرماندهی قرارگاه‌های مختلف سپاه را در جریان جنگ بر عهده داشت؛ یکی از مهم‌ترین دوران فعالیتش فرماندهی «قرارگاه نصرت» بود. هاشمی در سن ۲۷ سالگی و در سال ۱۳۴۷ در جزیره مجنون شهید شد. اما وجود او تا حدی در جریان جنگ اثرگذار بود که همیشه نامش در کنار سرداران بزرگ جنگ آورده می‌شود. اهمیت این شخصیت در جنگ و داستان بر فراز و نشیب تلاش‌هایش باعث شده که تا به حال در آثار هنری مختلف، به سراغ زندگی او بروند و به عبارت بهتر فیلم‌ها و کتاب‌های زیادی درباره ایشان ساخته و نوشته شده باشد- که از جمله آن‌ها می‌توان به مستندی به نام «زیر صفر مرزی» ساخته مهدی افشارنیک اشاره کرد. سه کتاب به نام‌های «هوری»، «گمشده من» و «قرارگاه سری نصرت» نیز تا کنون درباره شخصیت شهید علی هاشمی و مجاهدت‌هایش نوشته شده است. این‌ها علاوه بر دو فیلم سینمایی «اسفند» و «آشک هور» است که درباره شهید علی هاشمی ساخته شده و هر دو، هم‌زمان در جشنواره گذشته فیلم فجر به نمایش گذاشته شدند.

